

DÜŞMAN (1)

Onlar ümidin düşmanıdır, sevgilim,
akar suyun,
meyve çağında ağacın,
serpilip gelişen hayatın düşmanı.
Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına:
—çürüyen diş, dökülen et—,
bir daha geri dönmek üzere yıkılıp gidecekler.
Ve elbette ki, sevgilim, elbet,
dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,
dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle: işçi tulumuyla
bu güzelim memlekette hürriyet...

Nazım Hikmet

KAVEL

İşime karım dedim
Karıma Kavel diyeceğim
Ve soluğum tükenmedikçe bu doyumsuz dünyada
güneşe karışmadıkça etim
Kavel grevcilerinin türküsünü söyleyeceğim
Ve izin verirlerse İstinyeli
emekçi kardeşlerim
İzin verirlerse Kavel grevcileri,
Ve ben kendimi
tutabilirsem eğer
Sesimi tutabilirsem
O çoban ateşinin parladığı
yerde Kavel'de
O erkekçe direnilen yerde
Kavel'de
Karın altında nişanlanıp
Dostlarımın arasında öpeceğim
Nişanlımı Kavel kapısında
Ve izin verirlerse İstinyeli
emekçi kardeşlerim
İzin verirlerse Kavel
grevcileri
İlk çocuğumun adını
Kavel koyacağım!..

Hasan Hüseyin Korkmazgil